

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila a soudkyň Lenky Kaniové a Sylvie Šiškeové v právní věci navrhovatele: **Ing. V. Č.**, zastoupen JUDr. Karlem Uhlířem, advokátem se sídlem Husova 722/13, Plzeň, proti odpůrkyni: **Rada obce Zbůch**, se sídlem Náměstí 205, Zbůch, zastoupena Mgr. Vojtěchem Metelkou, advokátem se sídlem Martinská 608/8, Plzeň, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **P. H.**, zastoupen Mgr. Petrem Broďánem, advokátem se sídlem K. H. Borovského 692, Sokolov, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního opatření o stavební uzávěře č. 1/2023, schváleného usnesením č. 3 ze dne 20. 9. 2023, a to v části týkající se lokality SU1.1 (část pozemku parc. č. X v k. úz. Č. Ú. u Z.), o kasační stížnosti navrhovatele proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 12. 2024, č. j. 77 A 49/2024 - 59,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 12. 2024, č. j. 77 A 49/2024 - 59, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatel napadl u krajského soudu územní opatření o stavební uzávěře č. 1/2023, jež odpůrkyně schválila usnesením č. 3 ze dne 20. 9. 2023, a domáhal se zrušení části týkající se pozemku, jehož je vlastníkem. Krajský soud jeho návrhu částečně vyhověl a napadené územní opatření zrušil v části týkající se dělení nebo scelování pozemků ve vztahu k jeho pozemku. Dospěl totiž k závěru, že dělení a scelování pozemků není stavební činností ve smyslu § 97 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a tak pro ně nelze stanovit omezení nebo je zakázat územním opatření o stavební uzávěře. Ve zbytku žalobní argumentaci nepřisvědčil, což ovšem nepromítl do výroku

rozsudku. Uzavřel, že je v územním opatření dostatečně odůvodněna nezbytnost stanovených omezení (body 37 a 38 napadeného rozsudku).

II. Kasační stížnost a další vyjádření

[2] Navrhovatel (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[3] Napadený rozsudek je podle něj nepřezkoumatelný, neboť v něm chybí výrok, jímž by krajský soud ve zbytku stěžovatelův návrh zamítl. Část napadeného opatření, kterou krajský soud nezrušil, je přitom podle něj nepřezkoumatelná. Napadené opatření neodůvodňuje, proč nemůže být naplnění jím sledovaného cíle dosaženo mírnějšími prostředky. Napadené opatření výraznou měrou zasahuje do práv stěžovatele, a tak je potřeba na jeho obsahovou stránku klást vyšší požadavky. Není kupříkladu jasné, proč zakazuje na určených pozemcích jakoukoli stavební činnost, tedy i stavby dočasné nebo oplocení. Otázka, zda stěžovatel své pozemky vůbec oplotit chce, přitom není relevantní, neboť napadené opatření upravuje práva stěžovatele i do budoucna.

[4] Odpůrce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že krajský soud nemusel zbývající část návrhu stěžovatele výrokem rozsudku zamítnout. Nevyhovění totiž explicitně vyplývá již ze zrušovacího výroku. Odkázal na části napadeného opatření, které podle něj obsahují důvody pro přijetí omezení a zákazů. Připomněl, že se stěžovatel proti napadenému opatření nebránil námitkami ani připomínkami, a tak by mu neměl být soudní přezkum zákonnosti napadeného opatření vůbec poskytnut. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítnul.

[5] Osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je projednatelná. Následně přezkoumal rozsudek krajského soudu v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti, včetně důvodů, ke kterým je povinen přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Kasační stížnost je **důvodná**.

[7] Stěžovatel se svým návrhem domáhal zrušení napadeného opatření v části článku II, oddílu 2.1., písmen a) až g). Výrokem I krajský soud vyhověl návrhu stěžovatele na zrušení pouze v části písmene g) tohoto ustanovení. Ačkoli z odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že ve zbytku krajský soud považoval stěžovatelovy námitky za nedůvodné, nepromítl tyto závěry do výroku rozsudku, a zůstalo tak o nich dosud nerozhodnuto.

[8] Ve správním soudnictví žalobce (navrhovatel) určuje ve svém návrhu předmět řízení, kterým je soud vázán. Ve výroku konečného rozhodnutí musí soud vždy rozhodnout o celém předmětu řízení. Krajský soud ovšem v projednávané věci celý předmět řízení, jenž stěžovatel vymezil ve svém návrhu, nevyčerpal, neboť vyhověl návrhu stěžovatele pouze zčásti, aniž by napadený rozsudek obsahoval zamítavý výrok. Tím krajský soud zatížil

pokračování

napadený rozsudek jinou vadou řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., která měla vliv na zákonnost napadeného rozsudku. Bylo tak třeba jej zrušit a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2006, č. j. 7 As 11/2005 - 149, č. 1108/2007 Sb. NSS; nověji rozsudek NSS ze dne 30. 4. 2025, č. j. 7 As 294/2024 - 44).

[9] Jelikož prozatím krajský soud výrokem stěžovateli pouze vyhověl a k další meritorní argumentaci stěžovatele chybí výrok rozsudku, ve kterém by se závěry krajského soudu, proti nimž stěžovatel brojí, závazně promítly, nemohl se Nejvyšší správní soud kasačními námitkami stěžovatele směřujícími proti této části odůvodnění napadeného rozsudku prozatím zabývat. K přezkumu rozhodnutí krajského soudu tak může přistoupit až v dalším případném kasačním řízení, v němž by stěžovatel napadl případný zamítavý výrok rozsudku krajského soudu (obdobně viz rozsudek č. j. 7 As 294/2024 - 44).

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a tak rozsudek krajského soudu zrušil (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu zde uvedeným (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). To znamená, že vydá rozsudek, jehož výroky budou odpovídat celému rozsahu návrhu stěžovatele a tyto výroky přezkoumatelným a odpovídajícím způsobem odůvodní.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu